

30 de maig del 1990

EL SR. PRESIDENT (Joan Nadal i Aguirre):

Comença la Comissió d'Assumptes Institucionals sobre el projecte de llei de Compilació de Dret Civil de Balears. Substitucions?

(Intervenció inaudible)

Qualque substitució més?

No hi ha més substitucions?

Recomençam per l'article 53..., 52. Vol fer lectura de l'article, Sr. Lletrat?

Al lletrat l'aparell no li funciona.

(Rialles)

(Conversa inaudible)

EL SR. LLETRAT:

“Al artículo 52 se han presentado las enmiendas número 30 del Grupo Nacionalista y la número 2 del CDS. Se produce un largo debate sobre la necesidad de establecer testigos que acrediten la capacidad del testador. Todos los ponentes...”

(Conversa inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

No queda enregirat? Bé, però el meu sí.

EL SR. LLETRAT:

“Al artículo 52 se han presentado las enmiendas número 30 del Grupo Nacionalista y la número 2 del CDS. Se produce un largo debate sobre la necesidad de establecer testigos que acrediten la capacidad del testador. Todos los ponentes están de acuerdo en suprimir la presencia de testigos para otorgar testamento.

La redacción definitiva del texto se hace en base a la enmienda del Grupo Nacionalista en el sentido de suprimir el apartado b) y añadir otro que diría: “En el caso de que el testador carezca de vista u oído”. Se substituye la palabra “desea” del apartado d) por la palabra “manifieste”, y se suprime asimismo la expresión “ni de apreciar su capacidad excepto en el caso b)”. Del último apartado se suprime la expresión “por lo referente en todo el resto”.

En la última sesión, reunión, por unanimidad se modifican los apartados b) y d). El artículo 52, con la redacción que se dice a continuación, es aprobado por unanimidad.

De los testamentos.

Artículo 52.

En los testamentos otorgados ante notario no será necesaria la presencia de testigos, excepto en los casos siguientes:

a) Cuando el notario no conozca al testador.

b) En caso de que el testador sea ciego o enteramente sordo.

c) Cuando el testador no sepa o no pueda firmar.

d) En los supuestos en que el notario lo considere necesario o la manifieste el testador.

En todos estos supuestos los testigos, en número de dos, no tendrán la obligación de conocer al testador excepto en el caso a), y podrán serlo los empleados del notario.

En todo lo demás se observarán las formalidades previstas en el Código Civil”.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 52 no hi ha esmenes vives. Pas a votació.

Vots a favor de l'article 52? Vots en contra? Abstencions? No n'hi ha.

S'aprova per unanimitat.

Article 53.

EL SR. LLETRAT:

L'article 11 del projecte de llei modifica el capítol IV del títol II del Llibre I de la Compilació de Dret Civil, que passarà a ser integrat per el únic artículo, el 53, la redacció del qual és la següent:

“Al artículo 53 se ha presentado la enmienda 31 del Grupo Nacionalista i d'Esquerres. Esta enmienda es aprobada por unanimidad y el texto que a continuación se transcribe es aprobado por unanimidad.

Artículo 53.

La sucesión abintestato se regirá por lo dispuesto en el Código Civil, sin perjuicio, en su caso, de los derechos que se reconocen al cónyuge viudo en el artículo 45 y en lo previsto en el artículo 51 de esta compilación”.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 53 no hi ha esmenes.

EL SR. GILET I GIRART:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Gilet?

EL SR. GILET I GIRART:

Gràcies. És que record que es va parlar del fet que en aquest article, després de..., és a dir, quan es fa menció a "*...y de lo previsto en artículo 51 de esta compilación*", enmig, després d'*artículo 51*, hi posaríem "*ambos de esta compilación*". Ho recorda?

EL SR. PRESIDENT:

No ho tenia apuntat. Els altres grups estan d'acord amb aquesta intervenció del Sr. Gilet?

EL SR. LLETRAT:

"La sucesión abintestato se regirá por lo dispuesto en el Código Civil, sin perjuicio, en su caso, de los derechos que se reconocen al cónyuge viudo en el artículo 45 y en lo previsto en el artículo 51, ambos de esta compilación".

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 53 no hi ha esmenes. Pas a votació.

Vots a favor? Vots en contra? No n'hi ha.

S'aprova per unanimitat.

EL SR. LLETRAT:

"El artículo 12 del proyecto de ley, a través del cual se modifica el título III del Libro I de la Compilación de Derecho Civil de Baleares en sus artículos 55, 56, 57, 58, 60, 62 y 63, cuya redacción será la siguiente:

A los artículos relativos a los censos 53 a 66, el Grupo Parlamentario Nacionalista i d'Esquerres formuló la enmienda 48. Esta enmienda es rechazada por los grupos Popular y UM, la abstención del voto socialista y el voto a favor del Grupo Nacionalista. Y el artículo 55 es aprobado por los votos a favor de los grupos UM, Popular y CDS, y en contra de los del Grupo Socialista y Nacionalista.

Artículo 55.

Los censos, el alodio y los demás derechos de naturaleza análoga se regirán por lo dispuesto en este título y supletoriamente por el Código Civil, a

excepción de los artículos 1636 a 1642, ambos inclusive, que no serán aplicables en ningún caso.

Además de lo establecido en el artículo 63 serán de aplicación al alodio las normas del censo enfitéutico, siempre que no sean incompatibles con su naturaleza”.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 55 hi ha viva l'esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres. No hi ha cap diputat per defensar aquesta esmena. Hi ha intervencions sobre aquest article?

Es passa a votació de l'article 55.

EL SR. LLETRAT:

L'esmena, per si de cas la volen mantenir, jo la votaria.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votació l'esmena..., vol llegir l'esmena?

EL SR. LLETRAT:

“Es proposa la següent redacció:

Article 12.

Es modifica el títol III del Llibre I de la Compilació del Dret Civil de les Illes Balears de manera que queden sense contingut els articles 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62 i 63”.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant és una esmena de supressió de tots els articles que es refereixen als alous.

Es passa a votació de l'esmena.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra? Abstencions?

Sr. Lletrat?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, cap; en contra, 7; abstencions, 8.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a la votació de l'article.

Vots a favor de l'article?

EL SR. LLETRAT:

7, són 7. Vots en contra són 7; abstencions, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació de l'article.

Vots a favor de l'article? Vots en contra de l'article? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 9; abstencions, 5.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovat l'article.

EL SR. LLETRAT:

“Puestos a votación los artículos 56, 57 y 58 al no tener enmiendas formuladas, salvo la general rechazada anteriormente, son aprobados por los ponentes de los grupos CDS, Popular y UM, y rechazadas por los grupos Socialista y Nacionalista.

Artículo 56.

El censo que se constituye cuando el dueño útil de un inmueble transmite este dominio con reserva del derecho a percibir la pensión anual, tiene igual naturaleza y carácter que el censo reservativo.

Artículo 57.

Para la redención de los censos, si no fuere conocido su capital, se determinará éste computando la pensión al 3%, salvo en los enfitéuticos sin derecho a laudemio, en que lo será al 1,5.

Artículo 58.

El censalista, al tiempo de otorgar recibo de cualquier pensión, puede obligar al censatario a que le dé firma del pago en escritura pública, que será de cargo del mismo censalista. De análogo derecho gozará el dueño directo en relación al pago del laudemio”.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, en els articles 56, 57 i 58 hi ha l'esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres, que és la mateixa a què ens hem referit abans sobre la supressió dels alous. Vol intervenir, Sr. Serra?

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No, i més que mai estam reafirmats en aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació l'article 56... Es passa a votació de l'esmena 48, referida a l'article 56.

EL SR. LLETRAT:

És la mateixa.

EL SR. PRESIDENT:

És la mateixa però referida a un altre article.

EL SR. LLETRAT:

L'hem llegida, Sr. President. Hem llegit: "Queden sense contingut els articles 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62 i 63"; fins i tot un article que no està incorporat dins el projecte de llei. Havent votat això és igual, vol dir que està votada, ja, una vegada.

EL SR. PRESIDENT:

No sé si els diputats entenen que està votada. Jo...

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No, nosaltres entenem que és una esmena de supressió de cada un dels articles als quals fa referència, Sr. Lletrat.

EL SR. PRESIDENT:

Entenem que s'ha de votar a cada article l'esmena. Per tant es passa a votació de l'esmena número 48. Sí, Sr. Pascual?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

No, al respecte jo l'únic que volia dir és que l'altra vegada, quan s'ha votat, s'ha dit "esmena de supressió als articles 55, 56, 57...", etc., etc., i quan hem votat jo entenc que ho hem votat tot. Si el Sr. President considera el contrari ho tornarem votar, però jo voldria recordar –i per això hi ha la cinta- que precisament quan hem votat, la consciència que tenim nosaltres quan hem votat és que rebutjava tots els articles, aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, el lletrat ha donat lectura a l'esmena com ve redactada. Quan jo l'he passada a votació he presentat: "Esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres a l'article 55". Per tant ara es passa a votació l'esmena 48 a l'article 56, i per tant..., i a més, davant la manifestació del grup de voler mantenir l'esmena a cada article passam a votació l'esmena a cada article.

Esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres a l'article 56. S'ha donat lectura ja a l'esmena; volen que es torni donar lectura?, no és necessari.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra de l'esmena? Abstencions?

Es passa a votació l'article... Bé, resultat?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 1; en contra, 7; abstencions, 7 més.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació de l'article 56.

Vots a favor de l'article 56? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 9; en contra, 1; abstencions, 5.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació de l'article 57. Es manté l'esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 1; vots en contra, 7; abstencions, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació de l'article 57.

Vots a favor de l'article 57? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. PRESIDENT:

A favor, 9; en contra, 1; abstencions, 5.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació de l'esmena 48 a l'article 58, esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra? Abstencions?

Resultat?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 1; en contra, 7; abstencions, 7.

EL SR. LLETRAT:

Passam a votació l'article 58.

Vots a favor de l'article 58? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 9; en contra, 1; abstencions, 5.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'article 60.

EL SR. LLETRAT:

60, perquè l'article 59 no estava incorporat dins el projecte de llei. Ells també demanaven la supressió d'això.

"En el artículo 60 se formula la enmienda 49 del Grupo Nacionalista. Esta enmienda es rechazada por el voto en contra del Grupo Socialista, a favor del Grupo Nacionalista y las abstenciones de los grupos Popular, UM y CDS.

La enmienda 916 del Grupo Parlamentario Socialista es aprobada por los votos a favor de los grupos Nacionalista, Socialista y Mixto, en contra del Grupo Popular y la abstención del Grupo UM.

La enmienda 917 del Grupo Parlamentario Socialista es aceptada por los grupos CDS, UM, Socialista y Nacionalista d'Esquerres y la abstención del Grupo Popular.

El texto del artículo con las modificaciones incorporadas de las enmiendas aceptadas es aprobado con los votos de los grupos Socialista, CDS y Nacionalista d'Esquerres, en contra del Grupo Popular y la abstención de UM. Por unanimidad se acuerda la supresión del último párrafo de este artículo.

Artículo 60.

Los censos se extinguen por prescripción de 5 años, que se computarán desde el pago de la última pensión. La prescripción también afecta a las pensiones que sólo podrán reclamarse respecto de los últimos tres años.

El alodio también se extingue por prescripción de 5 años, que se contarán desde la inscripción en el Registro de la Propiedad de la última transmisión onerosa del dominio útil de la finca, y en su defecto desde que el dueño directo hubiese tenido conocimiento de la misma sin que durante dicho plazo se haya reclamado o pagado el laudemio y efectuado acto alguno de reconocimiento”.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article..., un moment, Sr. Gilet. A l'article 60 es mantenen les esmenes 48 i 49 del Grup Nacionalista i d'Esquerres. Si el grup vol intervenir... Es donen per llegides les esmenes.

Sr. Gilet, vol intervenir?

EL SR. GILET I GIRART:

Sí. Respecte a les esmenes del Grup PSM no; el que volia era demanar a la comissió que es votí l'article 60 tal com va venir del projecte del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer lectura, Sr. Lletrat, del projecte del Govern? Jo això no sé si...

EL SR. LLETRAT:

No, formula vot particular.

(Conversa inaudible)

Ha de fer vot particular.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votació de les esmenes del Grup Nacionalista i d'Esquerres, l'esmena 48, que és a la qual hem donat lectura abans, de supressió.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

És la 48, és l'esmena 48, eh? A favor, 1; en contra, 6; abstencions, 8.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjada l'esmena 48.

Vol fer lectura de l'esmena 49?

EL SR. LLETRAT:

Esmena a l'article 60. "Es proposa la següent redacció: El cens s'extingeix per prescripció de 10 anys que es computaran des del pagament de la darrera pensió. La prescripció també afecta el pagament de les pensions, que només es podran reclamar respecte dels dos darrers anys. L'alou s'extingeix per prescripció de 6 mesos, que es comptaran des de la inscripció al Registre de la Propietat de la darrera transmissió onerosa del domini útil de la finca i, en el seu defecte, de la que el propietari directe hagués tengut coneixement de la dita transmissió, sense que durant aquest termini s'hagi reclamat o pagat el lliuisme o efectuat cap altre acte de reconeixement davant el propietari directe. Amb això es pretén reduir als límits mínims al termini de prescripció i donar preferència a la seguretat de tràfic jurídic".

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Serra?

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Aquest darrer comentari, aquest darrer bocinet que ha llegit el Sr. Lletrat és l'explicació de l'esmena. No, jo ho deia per als senyors diputats, no per als ponents o el lletrat, que ja ho sabíem, però com que hi ha diputats que no hi eren...

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir sobre l'esmena?

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No, no.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votació l'esmena 49 del Grup Nacionalista i d'Esquerres.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

No hi ha més esmenes vives a l'article 60. Per tant es passa a votació de l'article 60.

EL SR. LLETRAT:

No fa vot particular perquè es pugui debatre aquí? Idò s'ha de posar a votació, si fa vot particular.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gilet, té la paraula.

EL SR. GILET I GIRART:

Gràcies, Sr. President. Com he demanat abans deman que es voti per aquesta comissió el text de l'article 60 tal com venia en el projecte a efectes de, en el seu moment, sol·licitar o interposar el vot particular en cas que sigui rebutjat per aquesta comissió.

(Conversa inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Vol donar lectura al text del Govern?

EL SR. LLETRAT:

“Los censos se extinguen por prescripción de 30 años, que se computarán desde el pago de la última pensión. La prescripción también afecta a las pensiones, que sólo podrán reclamarse respecto de los últimos 5 años.

El alodio también se extingue por prescripción de 30 años, que se contarán desde la inscripción en el Registro de la Propiedad de la última transmisión onerosa del dominio útil de la finca y, en su defecto, desde que el dueño directo hubiese tenido conocimiento de la misma, sin que durante dicho plazo se haya reclamado o pagado el laudemio o efectuado acto alguno de reconocimiento”.

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions sobre el vot particular del Partit Popular.

Sí, Sr. Martín?

EL SR. MARTÍN I PEREGRÍN:

El Grupo Socialista quiere manifestar hasta cierto punto la sorpresa que supone el planteamiento por parte del Grupo Popular de un artículo que había sido ampliamente debatido y discutido, y tras esa amplia discusión consensuado prácticamente entre todos los grupos, en el entendido de que aquí no nos encontrábamos o nos hallábamos ante una situación de suprimir o no un artículo o una institución por el mero hecho de hacerlo, sino considerando las circunstancias que concurrían en una figura tan excepcional

hoy en día como es la de la permanencia o el mantenimiento de los alodios en su original concepción.

Por tanto creemos que se debe mantener el texto aprobado por la ponencia que hoy figura como texto del proyecto, y que en cualquier caso quede claro que la posición del Grupo Socialista en este sentido ha sido la de entender hasta cierto punto que la supresión radical, como hubiera sido de desear, de esta institución habría traído consigo algunos problemas relativos a indemnizaciones o a expropiaciones singulares de derechos adquiridos, y que ésa es la única razón por la que el Grupo Socialista no ha mantenido su posición de supresión total de los alodios.

Entendemos que la solución que plantea la ponencia es la más adecuada para que esta figura, como decimos absolutamente obsoleta, anacrónica y contra la historia, empiece a situarse en el lugar que le corresponde, con todos los respetos para su vigencia anterior.

EL SR. PRESIDENT:

Més intervencions? Sí, Sr. Gilet.

EL SR. GILET I GIRART:

Gràcies, Sr. President. Només per expressar al Sr. Martín Pelegrín que, d'acord amb la darrera votació de la ponència, la postura del Grup Popular en aquesta comissió és absolutament coherent, essent així que es va votar en contra de la redacció definitiva de l'article 60.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votació del vot particular del Grup Popular.

Vots a favor del vot particular del Grup Popular? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 5; en contra, 7; abstencions, 2.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjat aquest vot particular. Per tant passam a votació del text de ponència de l'article 60.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 7; en contra, 5; abstencions, 2.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions 3.

EL SR. LLETRAT:

3? Qui són els tres?

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Serra s'absté. Queda aprovat l'article 60.

EL SR. LLETRAT:

Idò són 6, són 6 a favor. 6 a favor, 5 en contra i 3 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'article 62.

EL SR. LLETRAT:

"A l'article 62 s'ha formulat l'esmena del Grup Parlamentari Nacionalista i d'Esquerres número 50. Aquesta esmena és acceptada per unanimitat; en consecuencia el texto que se transcribe a continuación es el siguiente:

Artículo 62.

Respecto del pago y cobro de las pensiones de los censos habrá que atenerse al estado posesorio. El censatario puede cesar en el pago de las pensiones cuando el censalista no justifique su derecho de percepción. El estado posesorio se pierde por el transcurso de dos años sin cobrar la pensión".

EL SR. PRESIDENT:

En aquest article 62 hi ha l'esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres. Entenem que es pot donar per llegida i per defensada, igualment, la donam per defensada.

Passam a votació de l'esmena.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 1; en contra, són 6...

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Gilet?

EL SR. LLETRAT:

En contra de la 48?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. LLETRAT:

Però és que del Grup Popular en falta un, se n'ha anat el senyor...

EL SR. GILET I GIRART:

Gràcies, Sr. President. Demanaria una vegada més la votació de l'article 62 amb el seu text de projecte, fet que succeirà exactament igual a l'article 63.

EL SR. PRESIDENT:

Hem d'entendre que torna a fer vot particular sobre l'article 62.

EL SR. GILET I GIRART:

Sí, efectivament.

EL SR. PRESIDENT:

Pot fer lectura de l'article 62 del text del Govern?

EL SR. LLETRAT:

“Respecto del pago y cobro de las pensiones de los censos habrá que atenerse al estado posesorio. El censatario no puede cesar por su voluntad en el pago de las pensiones alegando que el censalista no ha justificado su derecho a la percepción. El estado posesorio se pierde por el transcurso de 10 años sin cobrar la pensión”.

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions en contra d'aquest vot particular. No n'hi ha. Es passa a votació del vot particular del Grup Popular.

Vots a favor del vot particular? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 5; en contra, 7; abstencions, 2.

EL SR. PRESIDENT:

És rebutjat aquest vot particular. Es passa a votació de l'article 62.

Vots a favor de l'article 62? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; en contra, 5; abstencions, 3.

EL SR. PRESIDENT:

Article 63. Es manté també l'esmena 48 del Grup Nacionalista i d'Esquerres. Es dona per llegida; es pot passar a votació l'esmena?

Vots a favor de l'esmena 48? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 1; en contra, 5; abstencions, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Vol llegir l'article 63, Sr. Lletrat?

EL SR. LLETRAT:

“Artículo 63.

El alodio y los censos enfitéuticos con derecho a laudemio son redimibles en cualquier tiempo a instancia del dueño útil mediante el pago al dueño directo de un laudemio y dos tercios de laudemio del valor de la finca, salvo que el título de constitución dijere otra cosa, en cuya estimación no se computará el de las mejoras introducidas o edificaciones realizadas en ella con posterioridad a la fecha del título constitutivo.

De no haberse pactado cantidad alguna en concepto de laudemio, éste consistirá en el 1% del valor de la finca apreciado en la forma anteriormente consignada.”

EL SR. PRESIDENT:

Entenem que manté un vot particular sobre aquest article. Vol intervenir?

EL SR. GILET I GIRART:

No, gràcies, Sr. President. Ratificar la impressió de la Presidència de la comissió.

EL SR. PRESIDENT:

Es passa a votació del vot particular.

Vots a favor del vot particular? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 5; en contra, 7; abstencions, 2.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjat el vot particular. Se sotmet a votació l'article 63.

Vots a favor de l'article 63? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; vots en contra, 5; abstencions, 3.

EL SR. PRESIDENT:

No, 2 abstencions. El Sr. Tuells ha votat a favor, per tant 7 a favor.

S'aprova l'article 63.

Passam a votació de l'article 64... Bé, després de la lectura del 13.

EL SR. LLETRAT:

L'article 13 del projecte de llei, allà on es modifiquen els articles 64 i 65 de què consta el Llibre II de la Compilació de Dret Civil de Balears.

“Al artículo 64 se ha formulado la enmienda número 46 del Grupo Nacionalista. Esta enmienda es rechazada por los votos en contra de los grupos Popular y UM, las abstenciones de los grupos Socialista y Mixto y el voto a favor del grupo presentante.

El artículo 64 es aprobado por los votos de los grupos Popular y UM, en contra del Grupo Nacionalista y las abstenciones de los grupos CDS y Socialista.

En la última lectura que se hizo del informe se debatió la supresión del mismo, aceptándose esta supresión por los grupos Socialista, Nacionalista i d'Esquerres, CDS y Mixto, absteniéndose los grupos Popular y UM”.

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions sobre aquest tema? Sr. Gilet.

EL SR. GILET I GIRART:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, en el moment en què es va arribar a aquest article 64 a ponència es va arribar a una conclusió que provocava la supressió de les conegudes com les amitges a Menorca, i entenem o entenc que en aquell moment es va fer en certa manera, potser, un poc alegrament, almanco per la part de les abstencions, en aquest cas referent al Grup Popular. Ara, una vegada compulsat el sentiment del poble de Menorca en la part que pot afectar a aquest article 64, naturalment, i essent així que les amitges és una institució i figura jurídica summament arrelada dins l'illa de Menorca, dins la pagesia de Menorca, entenem que allò prudent, allò convenient seria no eliminar una institució secular a Menorca, sinó donar-li en el text de la Compilació, retornar al text de la Compilació el contingut íntegre de l'article 64. Essent així, a més, que aquesta societat rural menorquina té un caràcter purament voluntarista com a figura jurídica, que la seva existència no obliga de cap de les maneres a acollir-se les parts interessades amb un pacte de caràcter laboral o ramader a aquesta figura, sinó que ho poden fer d'una forma, com dic, voluntària, independentment de les altres figures jurídiques que poden estar a altres codis o a altres lleis.

Aleshores jo demanaria a la comissió i al president de la comissió que posàs a votació l'article 64 tal com va venir en el projecte, donant-li el seu contingut íntegre.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant entenc que vostè fa un vot particular sobre aquest article. Més intervencions? Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Bé, senzillament voldríem col·locar les coses al seu lloc i, efectivament, són els senyors de lloc de Menorca que, una vegada més, segueixen una tradició ancestral i el seu representant aquí, el Sr. Gilet, ha fet una consulta als senyors de lloc i demés estructures corporatives referides al camp menorquí.

Nosaltres, molt respectuosos amb la tradició en el que significa de tradició sense que signifiqui cap tipus de dret senyorial, hem de mantenir que la societat rural menorquina és contrària a la Llei d'arrendaments de l'any 1981, que regeix, i que en conseqüència ens trobaríem davant una important contradicció en el cos normatiu. Per altra banda hi ha un argument que és l'argument humà, i l'argument humà és que la tradició mai no ha estat una cosa voluntarista, és o no és.

I vull desmentir absolutament que hi hagi hagut mai cap tipus de consulta al poble de Menorca respecte a aquest tema. Una consulta al poble de Menorca, com deia el diputat i jurista Sr. Gilet, significaria fer una consulta d'acord amb les normatives internacionals i conegudes en democràcia; la consulta a què el Sr. Gilet s'ha referit deu ser personal, deu ser del seu partit i supòs que deu ser als senyors dels llocs. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martín.

EL SR. MARTÍN I PELEGRÍN:

El Grupo Socialista, cuando pidió y defendió la supresión de esta figura, no estaba actuando ni un poco ni un mucho alegremente, como parece que había ocurrido con la intervención, o al menos así se ha deducido de las palabras del Sr. Gilet, del Grupo Popular; lo tenía muy razonado y muy meditado y, en consecuencia, ese razonamiento y esa meditación nos trae ahora a seguir defendiendo consecuentemente lo que en un principio dijimos.

Esta figura, que no discutimos que en efecto desde el punto de vista material ha tenido una aplicación o un ejercicio más o menos continuado en la isla de Menoría, es una figura jurídica que no es tan tradicional como se quiere hacer ver, porque su implantación en la isla de Menorca parte del siglo XVII o más bien del XVIII, por tanto no es un derecho que esté arraigado en la profundidad de la historia sino más bien recientemente, y que además está referida a una situación económico-patrimonial muy determinada, esta situación económico-patrimonial que en un momento histórico determinado aconseja o permite o consiente que se lleve a cabo este tipo de aparcería, por equilibrarlo o equipararlo a otra figura jurídica parecida.

Las circunstancias hoy en día, no sólo ya desde un punto de vista de realidad social sino incluso de objetividad de aplicación del derecho comunitario, impiden prácticamente que esta figura jurídica tenga una relación de continuidad incluso para el propio beneficio de los integrantes de la sociedad, porque la Comunidad Económica Europea desconoce o, mejor dicho, no puede según sus propias directivas y reglamentos aplicar las subvenciones o fondos que se destinan a la agricultura en aplicación o en relación a la sociedad rural. Por tanto ya estamos en una figura jurídica que va incluso contra la propia realidad social, económica y jurídica del entorno en el que la isla de Menorca se mueve.

Por otra parte creemos que el Grupo Popular cuando hablaba de voluntarismo más bien estaba hablando de autonomía de voluntad de las partes. No es una posición voluntarista sino voluntaria, pero ello no es suficiente; ello no es suficiente en tanto en cuanto si admitiéramos esa argumentación también podríamos admitir que la figura de protección de determinados intereses de partes contratantes como las que figuran en la Ley de arrendamientos urbanos, por ejemplo, tendrían que ser suprimidas, y a nadie se le ocurre decir o se le ocurriría decir que los derechos que son reconocidos a favor de los arrendatarios en la Ley de arrendamientos urbanos tengan que ser suprimidos de un plumazo porque va en contra del principio de autonomía de las partes.

De acuerdo, estamos de acuerdo en que el principio de autonomía de contratación de las partes es un fenómeno jurídico que debe ser tenido en

cuenta; pero aquí el problema no es ese, el problema es que hay que ver si en efecto esa autonomía que se pregona de parte de algunos sectores es en realidad, valga la redundancia, real, y nosotros nos tenemos muy mucho que no, que no es real, que hay una situación de arriba a abajo y no una situación horizontal, y que cuando las partes pactan esta figura en Menorca no están con pleno conocimiento de cuáles son tanto las consecuencias que pueden llevarles o no darles ciertos derechos reconocidos en la Comunidad Económica Europea, como cuáles son las consecuencias de que a través de esta figura no tengan u obtengan los beneficios que una legislación más avanzada, más progresista y mucho más acorde con los tiempos, como es la que se contempla en la Ley de arrendamientos rústicos, sea de aplicación a las partes contratantes que pudieran tener menos capacidad a la hora de proceder a la contratación.

¿Y qué es lo que sucede? Pues que nos encontramos que aireando y excluyendo únicamente el principio de autonomía de las partes ocurre que el payés menorquín está en absoluto desajuste con el resto de los payeses o campesinos del Estado español, que tienen a su favor una ley de arrendamientos que les protege en cuanto a la continuidad del arrendamiento, en cuanto, incluso, a la contratación que estábamos diciendo en relación a la Comunidad Económica Europea, en cuanto a sus derechos de tanteo y retracto sobre la finca.

Aquí cualquiera de las partes, y ya sabemos cuál es la que pueda tener la fuerza, puede resolver el contrato con el cumplimiento de unas condiciones absolutamente atemporales. En el resto de la legislación arrendaticia rústica española la figura jurídica está mucho más a favor de la persona que se presume que pueda tener mayores dificultades, como es el arrendatario o aparcerero, que a favor de la propiedad. Y entre otras cosas el fundamento no sólo es un fundamento jurídico, sino un fundamento social: hay que proteger la estabilidad y hay que proteger la continuidad en el arrendamiento y en la explotación agrícola, y no tiene sentido que de año a año el aparcerero, en este caso el componente de la sociedad rural que explota la finca, tenga que estar supeditado al deseo o no de continuar por parte de la otra parte –valga la redundancia- sujetos anualmente a esa revisión. Eso es un absurdo que va en contra no sólo de la realidad social sino de un planteamiento puramente económico de la cuestión.

Por tanto entendemos que esta figura jurídica, con todos los respetos para su condicionamiento histórico, también debe de ser suprimida absolutamente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martín. Té la paraula el Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan es va plantejar en comissió el tema de la supressió de la societat rural menorquina nosaltres

vàrem ser els darrers que ens vàrem definir, i ens vàrem abstenir en aquells moments de manera cautelar perquè hi havia uns vots a favor, hi havia unes abstencions, no hi havia vots en contra; nosaltres hem de recordar que som una opció de caràcter mallorquí i per tant havíem d'esperar a veure què es pensa per part de les opcions que tenen representació a Menorca i després també per la reacció, diríem, de la societat dins uns principis que ara explicaré i que ens conduiran a la nostra posició definitiva.

En primer lloc nosaltres hem de dir que som contraris, radicalment contraris, a la supressió de les institucions típiques del dret foral. Nosaltres podem estar a favor d'un ajornament, d'una posada al dia d'aquestes institucions, però no de la seva mutilació, en aquest cas de la seva mort. Això en primer lloc i així evidentment també ho feim en el cas dels alous, que no hem votat en contra dels alous; tampoc no votarem en contra de la societat rural menorquina, essent l'única institució tradicional que té el dret menorquí.

En segon lloc ja s'ha dit que això és una institució que es tracta de dret dispositiu, no de dret obligatori, i per tant es poden acollir a aquesta fórmula els qui vulguin, i els que no vulguin si poden no acollir. Però és més, i citant un article que ha aparegut als mitjans de comunicació, concretament en el *Diari de Mallorca*, firmat pel Sr. Coll Carreras, ell ve a dir que encara que se suprimeix aquesta llei, perdó, aquesta institució, res no s'aconseguiria quant al fet que el propietari que volgués cedir les terres en arrendament ho podria fer, i el que volgués concertar l'explotació amb un cultivador, tal i com ocorre en l'actualitat, ho podria continuar fent igual que ara sense incidències de la Llei general sobre arrendaments rústics.

Per consegüent la supressió l'únic que fa és mutilar el nostre dret foral sense aconseguir el que es pretén. No he sentit cap dels grups que diuen que això són disposicions antiquades o anacròniques que ens donin solucions per fer-les actuals, ningú, cap dels grups, i això, d'un grup com el Grup Parlamentari Socialista, jo ho entenc, perquè ha demostrat en aquesta cambra que en qüestions, diríem, de defensar les senyes d'identitat del nostre poble, no ho ha fet així com tocava; sí estic sorprès..., bé, no sorprès perquè sigui nou, sinó perquè és antic, però sí em sorprèn la postura d'altres grups parlamentaris que es diuen nacionalistes, i jo entenc que aquests grups parlamentaris tenen vies per adequar una institució, com puguin ser els alous o la societat rural menorquina o qualsevol altra del dret foral, a les necessitats d'avui des de postures progressistes, dites per ells mateixos progressistes, cosa que no s'intenta, sinó que s'opta per la mutilació.

Per acabar aquesta reflexió, també analitzant l'article 64 s'ha de fer notar que l'únic que diu aquest article és que confereix al pacte constituent les condicions i no dins la pròpia llei; les condicions de l'arrendament, del contracte, estan dins el pacte, no estan dins la llei. L'article 64 és un article marc que precisament dona autonomia als pactes. Per tant els problemes de si es podran rebre subvencions o no de la Comunitat Econòmica Europea, o si hi pot haver algun altre tipus de problemes, com pot ser que cada any s'hagi de fer un pacte nou, tot això es podria arreglar, bé modificant l'article 64, que seria des de postures que diuen..., o sigui, des de l'esquerra jo entenc que tendrien

aquesta via i que no la fan servir, però també hem de deixar que les mateixes parts solucionin el problema de la Comunitat Econòmica Europea, que crec que la poden solucionar.

Nosaltres votarem que no a la supressió i per tant que sí al vot particular.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tuells, té la paraula.

EL SR. TUELLES I JUAN:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Bien, estamos debatiendo el mantenimiento o la supresión de una institución, la única prácticamente existente en Menorca, la sociedad rural, y he de señalar en principio que son las dos alternativas: o el mantenimiento tal cual del artículo, del texto del proyecto, o simplemente su supresión. Es de notar que no hay unas enmiendas de carácter puramente de modificación, sea bien de supresión del parte del texto del artículo o bien la adición de algún texto, o bien simplemente de modificación de todo o de parte del artículo. Es decir, las alternativas son totalmente radicales: o mantenimiento tal cual o supresión.

Lo cierto es que la supresión se propuso vía enmienda por el Grupo Nacionalista y en un principio no prosperó en ponencia, pero después, tal como se dice en el dictamen, en una última lectura precisamente a petición del diputado Sr. Ricci del Grupo Mixto, que era el único diputado en ponencia menorquín, pues solicitó de una forma si se quiere vehemente o insistente, el podría aclararnoslo, el apoyo a la supresión.

Lo digo porque esta figura efectivamente se ha dicho –y eso es cierto– que es una figura de derecho voluntario, a nadie se le impone, y por tanto desde el punto de vista estrictamente jurídico parece que no es aconsejable simplemente borrar de un plumazo la única institución jurídica que existe en Menorca, cuando no es una figura que se imponga; simplemente en un abanico de posibilidades está allí para quien la pueda escoger haga uso de ella.

Por otra parte insisto en los argumentos de carácter jurídico. Por el principio de la autonomía de la voluntad de las partes efectivamente con este artículo o sin él podrían acogerse a una figura contractual prácticamente del mismo contenido, porque como bien se ha dicho por el ponente Sr. Miquel Pascual es un artículo más bien de carácter marco. Por tanto incluso aunque se pudiese votar la supresión de este artículo no impediría que por el principio de autonomía de las partes se pudiesen acoger a una figura de idéntico contenido.

Es decir, que argumentos jurídicos a favor del mantenimiento pueden encontrarse todos los que se quieren. A favor de la supresión es mucho más difícil. Argumentos de todo tipo, de tipo social, se han dicho muy bien por el ponente Sr. Martín, del Grupo Socialista, y a veces yo me pregunto si quizá no sería un efecto contradictorio el que ha propuesto: podría ir quizá en perjuicio

del mismo cultivador, el mismo payés, la supresión, es decir, que habría que examinar eso con mucho cuidado porque quizá la finalidad que se propone de carácter social pueda ser contradictoria al propósito que se busca. Eso habría que estudiarlo; yo me temo que quizá podría ser contraproducente porque no se encontraría precisamente ese propósito social, muy loable, sino que – insisto- quizá la parte más débil podría salir perjudicada.

Pero en fin, evidentemente hay aquí una serie de argumentos de todo tipo y el argumento político evidentemente ha de tratar de coordinar y compatibilizar todos los argumentos, sean de carácter jurídico o de carácter social. Pero yo estoy un tanto extrañado por una razón: yo pediría al Sr. Ricci, diputado por Menorca, que era el único miembro de la ponencia menorquín y que fue quien nos solicitó vehementemente su supresión y que todavía no ha hablado, que se pronunciase al respecto, porque a mi personalmente me gustaría escuchar su opinión.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Tuells. ¿Más intervenciones? Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquí s'ha de fer una matisació, és a dir, molt seriosa i molt rigorosa. Sr. Pascual, no facem demagògia, no en facem, perquè una cosa és una societat senyorial de tradició feudal, i una altra cosa és una societat moderna dins un context europeu. Miri's la legislació francesa, italiana, del Mercat Comú, miri's el que vulgui, de Frísia, per exemple, és igual, triï vostè el lloc que vulgui de les regions, nacions, estats europeus i veurà vostè el que passa.

Certament la societat rural menorquina té una llarga tradició jurídica, és a dir, està molt discutida jurídicament; el Sr. Coll Carreres és molt respectable com ho és el Sr. Ballester, que els anys 10-20 feia els seus escrits, que supòs que coneixem, sobre la societat rural menorquina, però pensem que en aquella època a les Illes, a Menorca, hi havia un domini molt concret d'un sector social molt determinat. Avui en dia hi ha altres estudis; per exemple li aconsellaria el de la Sra. Margalida Camós, editat recentment pel Consell Insular de Menorca o amb seu suport, *Apunts per un debat sobre la societat rural menorquina*, que em pareix que li convendria llegir-lo, ja que vostè ha estat tan vehement, i sol passar amb la gent que estudia una cosa per primera vegada o això, que té una vehemència *ex novo*, que diríem; a mi em passava en el moment d'estudiar història, però avui en dia un ja fa referències i reflexions molt més plurals. Per tant li aconsellaria aquest estudi.

I, Sr. Pasqual, pensi vostè que defensar avui en dia els alous em pareix que no és defensar cap cosa de la tradició ancestral, és defensar uns negocis determinats, unes especulacions determinades que vostè molt bé sap, perquè el seu grup parlamentari és el que va dur en aquest parlament la supressió

d'uns alous determinats o la seva..., millor dit, la seva reconversió la passada legislatura. Jo record el Sr. Lafuente en intervencions molt específiques i amb el suport de tots.

Per tant, Sr. Pasqual, menys demagògia: el nacionalisme no és fer de beneïts i una cosa és societat senyorial amb restes feudals i una altra cosa és intentar adequar-nos a la realitat actual europea, on nosaltres creim que, en fi, que hi ha un cert sentit social, que ve des de molt enfora i que pot anar millor o pitjor, però no creim que haguem d'anar enrere com els crancs cap a postures senyorials anteriors.

Cregui'ns que des de l'òptica del nacionalisme adequar els alous sense significar especulació, adequar la societat rural menorquina sense que signifiqui uns drets sobre la gent treballadora, uns drets exagerats sobre la gent treballadora, és terriblement difícil. Per tant nosaltres seríem partidaris, evidentment, d'una supressió del cos jurídic. Ara, això sí, es pot fer tot tipus d'anàlisi, d'estudi, i mantenir-ho com una de les coses que hi ha hagut i que en definitiva és bo que es coneguin, però les lleis toquen ser positives, concretes, d'aplicació quotidiana. Per tant jo això sí que m'agradaria que quedàs molt aclarit.

Jo també voldria fer una referència a la intervenció del Sr. Tuells. Jo estic molt d'acord amb el fet que el Sr. Ricci ens parli perquè el nostre grup va fer l'esmena en el seu dia, la vàrem fer a partir de l'aportació dels nostres companys de Menorca, com és natural. Ara aquesta esmena, que pareixia que no duia massa bon camí, hi va haver un moment que va agafar una volada grossa, el *Diari de Menorca* de l'endemà que la ponència ho discutís en portada en parlava, precisament en parlava i no en negatiu. Jo voldria també aclarir que, si hi ha hagut polèmica, hi ha hagut polèmica en negatiu i en positiu, evidentment segons els interessos socials i polítics, això és indubtable, com sempre, perquè això és un tema en gran part socioeconòmic, com és natural.

Per tant nosaltres, de les consultes que nosaltres hem fet a Menorca, és vera que des d'un punt de vista d'estudi d'una cosa antiga que té unes particularitats molt formoses del que diríem arqueologia, arqueologia aplicada al dret i a l'agricultura, és preciós des d'un punt de vista, i els escrits del Sr. Ballester són magnífics, de l'any 17, etc., però bé, avui en dia és un poc feixuc, això.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Sr. Gilet.

EL SR. GILET I GIRART:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria manifestar, en primer lloc, que pel que es veu pel que ha dit el Sr. Serra, jo lament que una vegada més la sinceritat de qui els parla s'hagi agafat amb un sentit de condemna; em referesc al fet que l'abstenció del diputat que parla a la ponència va ser purament i simplement deixar de banda un estudi amb posterioritat de les amigues.

Quan hem fet menció a les consultes podríem dir que són les mateixes consultes que pot haver fet el PSM amb determinades unions, i això no ho he rebutjat ni ho he atacat sinó que ho comprenc perfectament. Ara, jo manifestaria o afegiria que les consultes no només han estat a nivell personal, sinó també a nivell de doctrina dels costums que s'han anat produint en el transcurs del temps a Menorca.

D'altra banda entenem que, com en certa manera ha dit el Sr. Pascual, en aquest moment en què modifiquem i reestudiam i reformam en certa manera, en certs aspectes, la Compilació per adequar-la a la Constitució del 78, que aquest és el mandat, no és el camí ni és el moment oportú ni no oportú per aprofitar aquesta circumstància i fer desaparèixer un dret normatiu, sinó tot el contrari: intentar que aquests drets creixin en més mesura.

D'altra banda ja sé que no tenc el fons formatiu que té el Sr. Serra, però de tot el que he llegit en referència a les amitges el que primer m'ha cridat l'atenció és que no es tracta de cap de les maneres d'una regulació d'un sistema feudal sinó tot el contrari, que possiblement, com ha succeït a Mallorca o com va succeir a Eivissa, determinades figures jurídiques creades no només el segle XVI o XVII sinó amb anterioritat a aquests segles, han provocat que a la nostra comunitat, a les nostres Illes Balears, no hi hagi un sistema feudal semblant al que s'ha produït a la península espanyola.

Contestant o intentant replicar al Sr. Martín Pelegrín, del Grup Socialista, jo no diria que tampoc no és el moment oportú per establir un cant a favor de les diferents estipulacions que es produeixen dins la societat rural menorquina via parts voluntàries que accedeixen a un contracte. Hi ha circumstàncies que parlen en benefici d'aquesta figura jurídica que crec que amb el transcurs del temps han solucionat una problemàtica no només de cara a una noblesa que va abandonar el camp, en certa manera, sinó també de cara a una població –i atenció- del camp menorquí, primer des d'un punt de vista purament agrícola, per passar posteriorment a un comportament o a una adequació respecte a la ramaderia. Això demostra, aquest traspàs agrícola ramader, que les amitges poden, efectivament, traslladar-se amb el temps i adequar-se al temps.

La problemàtica que es planteja respecte al Mercat Comú així com es va solucionar, que es va plantejar amb totes les dificultats de caràcter climatològic respecte de l'agrícola per passar a la ramaderia, entenc que d'una forma viva dins aquest marc de l'article 64 farà possible que...

(Inici de la cara B de la cinta)

...suficient, com passa amb els altres contractes d'arrendaments rústics. Hem de tenir en compte que les amitges no és més que un règim especial, tan especial de les parceries que només es dona a Menorca.

Jo diria que hem arribat a un punt en què pel que es veu és tan desitjable la supressió d'aquest article 64 que no es contempla ni tan sols un règim transitori que ha de donar lloc a aquesta mateixa supressió; és a dir, ens

trobaríem amb una sèrie de contractes regulats en base a la Compilació del 61-64, i que en aquest moment, amb la supressió de les amitges, quedarien sense contingut i sense marc jurídic adequat, la qual cosa representaria de totes totes la necessitat d'establir un règim transitori que donàs lloc a una solució a aquesta continuïtat o no continuïtat de les amitges.

D'aquí ve quan al començament de la meua intervenció parlava del fet que hi havia una certa alegria; és que jo crec que en aquest cas concret, en aquesta comissió, el que s'ha de tractar és amb seriositat la supressió o no supressió d'una institució com són les amitges. Amb aquesta seriositat el Grup Popular defensa el contingut íntegre de l'article 64 tal com va venir en el projecte.

EL SR. PRESIDENT:

Darrera intervenció, Sr. Martín.

EL SR. MARTÍN I PELEGRÍN:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar quiero decir al Sr. Pascual que con absoluto respeto a su ideología nacionalista y al mantenimiento de las tradiciones y de los derechos de cada pueblo, me parece que el mejor acto de soberanía que puede hacer un pueblo en la línea de su identidad es reconocer cuáles son las instituciones que soberanamente debe mantener y cuáles son las que ya, con toda su carga histórica, no son nada más que eso, una figura histórica que no tiene aplicación en la vida o en la realidad social del tiempo en el que vivimos. Eso para mí es una cuestión esencial para poder comprender el porqué desde el Grupo Socialista se está o no defendiendo la supresión de la sociedad rural menorquina.

En cuanto a la intervención del Sr. Gilet me gustaría decir una cosa. Mire, el problema del mantenimiento de la figura de la sociedad rural en Menorca decíamos nosotros que tenía una connotación importante desde el punto de vista socioeconómico, que es el derecho que pueda ser aplicado a esta realidad social o agrícola de Menorca y los beneficios que se puedan obtener del mismo. En el parlamento de aquí se ha discutido ya reiteradas veces que es imprescindible y necesario, si se quiere salvar la agricultura de las islas, concretamente de Mallorca y de Menorca, que se haga una inmediata adecuación de las estructuras socioeconómicas agrícolas a las realidades que hoy tenemos. Contemplar el campo —y yo no soy un experto ni muchísimo menos en temas agrícolas, pero bueno, no creo que sea necesario tener esa experiencia específica—, contemplar la situación actual a partir de un pacto entre partes aislado del contexto socioeconómico que exige hoy una explotación racionalizada agrícola es estar fuera de la realidad y decir cosas por el mero hecho de decirlas, sin más fondo ni fundamento que eso.

Mire, las cooperativas alemanas agrícolas movilizan prácticamente el 85% del movimiento agrícola o del producto interior bruto agrícola alemán. Estas cooperativas están tan incardinadas dentro de sus planteamientos que hasta sus relaciones con la Comunidad Económica Europea se formalizan a

nivel de colectivo. ¿Cree usted aceptable y admisible, y es defender al pueblo de Menorca en su conjunto, que la agricultura menorquina se plantee ante la Comunidad Económica Europea con una figura jurídica que de entrada rechaza ya cualquier planteamiento de pacto o de subvención porque no existe con quién pactar porque esa figura no permite una relación jurídica real? ¿Ustedes creen que eso es razonable?, ¿eso es admisible?, ¿eso es estar a favor de los menorquines en su conjunto? Me parece que, una de dos, o hay muy poca seriedad o efectivamente estamos jugando alegremente con conceptos absolutamente aislados del contexto en el que nos estamos moviendo.

La sociedad rural hoy en día es inoperante a los fines y efectos que se pretenden con una agricultura objetivamente racionalizada y con una agricultura competitiva en Menorca. Ahora bien, si lo que se quiere mantener es la historia pero mirando hacia atrás y no aprendiendo de ella, están ustedes con toda la razón del mundo. Si ustedes quieren mirar no al futuro sino al presente, me parece que somos nosotros, y somos los que estamos defendiendo la supresión de esta sociedad, los que probablemente estemos en el camino adecuado.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tuells.

EL SR. TUELLS I JUAN:

Una última intervención, Sr. Presidente, gracias por su benevolencia y procuraré ser muy breve.

Simplemente me temo que vamos a finalizar el debate sobre esta institución menorquina sin que ningún diputado menorquín se haya pronunciado al respecto, lo cual, habida cuenta que hemos hablado todos los partidos políticos de ideología de derecha, de centro o de izquierda, nacionalistas o no, y de procedencia de cualquiera de las islas, de Mallorca, de Ibiza y de Formentera, si yo puedo representar ahora en este momento a las Pitiusas, alegrías a parte, como decía el Sr. Gilet, lo realmente triste es que ningún diputado menorquín se pronuncie al respecto en este debate y que además, cuando ello es previsible, que se produzca un cambio de voto ante ponencia.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tuells, esta presidencia, como usted, tampoco es responsable de las necesidades del Sr. Ricci, y por lo tanto si ha salido de la sala debe ser por algún motivo, digo yo, o por alguna causa que le ha impulsado a ello.

EL SR. TUELLS I JUAN:

Sr. Presidente, muchas gracias. No sabía que estuviese ausente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gilet, ja hem acabat el debat. Per favor sigui molt breu.

EL SR. GILET I GIRART:

Molt breument, Sr. President. En primer lloc, Sr. Martín Pelegrín, és tan històricament recent el règim d'actuació o el règim vigent de les amitges que existeixen contractes d'amitges durant aquesta dècada dels anys vuitanta.

Segona qüestió. És tan viva la figura de les amitges que la problemàtica que vostè planteja està regulada ja des de sempre a l'article 64.8 quant a la representació de cultivador i propietari respecte a tercers.

En tercer lloc, si la política agrícola del Partit Socialista consisteix en solucionar tots els problemes de l'agricultura a Menorca i a Mallorca, i a Menorca concretament eliminant les amitges no crec que tenguí més solució que aquesta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votació del vot particular del Grup Popular, de tornar l'article 64 al text del Govern.

Vots a favor del vot particular? Vots en contra? Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 7; en contra, 6; abstenció, 1. Queda aprovat el vot particular, que implica una altra vegada tornar al text de l'article 64. Vosotros haceis el matenimiento de la enmienda.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No, l'esmena l'ha de mantenir el grup..., aquest, el nostre. A afectes d'acta es tracta de l'esmena número...

EL SR. LLETRAT:

64.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No, 46; a l'article 64, esmena 46 a l'article 64, de supressió de la societat rural menorquina, presentada pel Grup PSM.

EL SR. MARTÍN I PELEGRÍN:

Sr. Presidente, para formular una consulta muy rápidamente. Como el texto de la ponencia era el de supresión, independientemente de la enmienda nacionalista, entonces yo pregunto –quisiera que el letrado nos asesorase- si a parte de la enmienda del Grupo Nacionalista el texto de ponencia puede ser también llevado adelante por algún grupo.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No, perdó, Sr. President, perquè quedi molt definit, jo crec que en aquests casos el que hi ha és un text de comissió, que és el vot particular que s'ha aprovat, i l'únic que es pot mantenir davant plenari és l'esmena de supressió...

EL SR. PRESIDENT:

Així és, ...de supressió que hi havia acordada dins la ponència.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

...que el nostre grup havia presentada en el seu dia. Em pareix que és aquest el procediment, no? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

És així.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Perdó, Sr. President. Hi havia una qüestió de contradicció jurídica evident que el Sr. Gilet ha plantejat; el nostre grup està obert a una transitòria, està clar que sí. És que el Sr. Gilet n'havia parlat.

EL SR. GILET I GIRART:

No, vostè no m'ha entès, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, sí que l'he entès.

EL SR. GILET I GIRART:

No, vostè no m'ha entès, vostè confon una cosa amb una altra.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, Sr. Gilet. Sr. Gilet...

EL SR. GILET I GIRART:

Si vostè suprimeix hi ha d'haver una transitòria que vostè hauria d'haver posat a l'esmena i que no ho ha fet.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gilet, per favor... Article 65.

EL SR. LLETRAT:

L'article 65 no té esmenes formulades. El text és aprovat per unanimitat. Diu el següent:

“Artículo 65.

Rige en la isla de Menorca lo dispuesto en el Libro I de esta compilación, excepción hecha en los artículos 6 y 7 en lo referente a la donación universal de bienes presentes y futuros, del capítulo II del título II, de los artículos 50 y 51 del título III”.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 65 no hi ha esmenes. Es passa a votació l'article 65.

Vots a favor? Vots en contra? No n'hi ha. Abstencions? Tampoc.

Queda aprovat per unanimitat l'article 65.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió de la comissió.